

Po krščanskem svetu

Kongres Kristusa Kralja v Ljubljani je predmet velike pozornosti po katoliškem svetu. Povabilo za udeležbo na kongresu je našlo jak odmev po raznih delih sveta. Celo iz Afrike je prišel odmev. Škof v Aleksandriji (v severnem Egiptu, kjer tudi prebiva močna kolonija Slovencev) je sporočil v Ljubljano, da se bo osebno udeležil kongresa. Iz južne Afrike je iz Marianhila sporočil apostolski vikar, da se radi velike daljave in odgovornosti polne službe sam ne more udeležiti kongresa, da pa bo poslal svojega zastopnika. Iz Italije je prišlo od mnogih strani obvestilo o številni udeležbi. Svojo udeležbo so tudi napovedali katoliški Romuni in vrli katoličani iz Portugalske. Celo iz mučeniške Mehike v Srednji Ameriki je prišel glas, da bo poslala v Ljubljano svoje zastopnike, med njimi škofa Rivera iz Guadalajare v Mehiki. Iz Londona so sporočili, da bodo v Angliji organizirali katoliško skupino, ki bo zastopala angleške katoličane na kongresu. Kardinal Avgust Hlond, primas Poljske, ki nam je Slovincem ostal v prijetnem spominu kot papežev zastopnik na jugoslovanskem evharističnem kongresu v Ljubljani, je obvestil ljubljanskega škofa, da se Poljaki z vso vmeno pripravljajo na kongres ter da je organizacija celotne poljske skupine izročena osrednjemu odboru poljske Katoliške akcije. Morda se bo kongresa udeležil sam kardinal Hlond. Napovedal je med drugimi iz Poljske svoj prihod škof Vladimir Jasinski iz Lodža. Z veliko vmeno se tudi pripravljajo katoliški Čehi, da se udeležijo ljubljanskega kongresa. Kar se tiče katoličanov Jugoslavije, zanimanje za kongres dnevno raste. Prav mnogoštevilno bodo zastopani hrvatski katoličani. Hrvatski škofje se bodo po veliki večini osebno udeležili kongresa; v primeru osebne zadržanosti bodo poslali svoje zastopnike. Iz navedenih dejstev vidimo, da bo kongres Kristusa

Kralja res nekaj veličastnega in edinstvenega. Na nas Slovencev je, da se povsod lotimo poslednjih priprav na vedno bolj bližajoči se kongres. Pripravimo krajevne skupine, poskrbimo za gmetne prispevke, ker so stroški ogromni!

Katoliška Cerkev uč. Cerkev je od Kristusa postavljena učiteljica ljudi in narodov. Njena učiteljska oblast obsega ne samo tiste resnice, ki so od Boga razodete ter se nanašajo na dosego večnega življenja, marveč tudi takšne nauke, ki jim je predmet pravilna ureditev razmer na tem svetu. Semkaj spada predvsem rešitev socialnega vprašanja in pravilna ureditev družbe in države tudi v gospodarskem oziru. V tem oziru sta zlasti papeža Leon XIII. in Pij XI. s svojimi socialnimi okrožnicami zanetila luč, ki sveti ne samo na katoliškem, marveč vsesvetkem obzorju. Znano je, da predsednik Zedinjenih držav Amerike Roosevelt, čeprav po veri protestant, visoko čisla socialne nauke teh dveh papežev ter jih skuša po možnosti izvajati. Nedavno je bil sprejet v parlamentu Zedinjenih držav zakon v prid delavcem. Izdelovalec tega zakona senator Wagner, tudi protestantske vere, je izjavil, da je zamisel tega zakona in pobudo zanj prejel iz socialnih nauk rimskih papežev.

Verske razmere v Nemčiji v luči novih odredb. Državna oblast je izdala odredbo, ki prepoveduje oddajanje verskih obredov in cerkvenih govorov po radiu. Ne samo katoliška Cerkev, marveč tudi protestantska se je doslej posluževala radia, da je omogočila tistim, ki niso mogli v cerkev,

Obrtniško stanovsko zborovanje v soboto, 1. julija, ob 10. uri dopoldne v dvorani Ljudske univerze

Paznja Vas varuje razočaranja

Zelo že pri nakupu Aspirin tablet pazite na »Bayer«-jev križ, kajli brez tega znaka ni Aspirin.

ASPIRIN
TABLETE

Oglas reg. pod št. brojem 32508 od št. XI. 1938

zlasti bolnikom, poslušanje cerkvenih govorov in proizvajanja bogoslužja. Sedaj je državna oblast to prepovedala; kot utemeljitev te prepovedi navaja omenjena odredba, da je radio državna last, država pa ni cerkvena ustanova, da bi propagirala bogoslužje. Druga odredba pa vsebuje prepoved prodaje sv. pisma. V naprej se namreč sme sv. pismo prodajati samo v takšnih trgovinah, ki imajo v zalogi izključno samo verske knjige. Takšnih trgovin pa je v Nemčiji prav malo, v sedanjih razmerah od dneva do dneva manj. Splošne knjigarne bodo smele prodajati sv. pismo le z izrecnim dovoljenjem državne oblasti. Tako se bo ta knjiga vedno težje dobila in bo počasi izginila iz rok ljudstva, kar pomeni poseben udarec zlasti za protestante.

*

Najvišja žična železnica v Evropi

Nedavno so otvorili promet na najvišji žični železnici v Evropi. Železnica vozi na Monte Rosa z italijanskega ozemlja. Zadnji pilon te žične železnice je zabit naravnost na italijansko-švicarski državni meji. Železnica vozi do višine 3500 m. Doslej je bila najvišja žična železnica v Evropi železnica na Jungfrauoch v Švici. Ta železnica doseže višino 3400 metrov.

Vatikan ne potrebuje posebnih zaklonišč

Ni še znano, da-li se bodo vaje za zaščito zoper zračne napade v Rimu raztegnile tudi na vatikansko mesto, a tudi Vatikan se bavi z vprašanjem, kako naj bi za papeža in dostojanstvenike svete stolice

V mrežah greha

Potem sem začela na ves glas vpiti in bežati proti cesti. Za menoj je pritekel Štefan. V roki je držal samokres, ki se je iz njega kadilo. Ustavil me je ter mi zapretel: »Če boš komu povedala, da sem ubil Kazimira, tudi tebe ubijem.« Hotela sem mu nekaj reči, a ni pustil, marveč mi je zapovedal: »Sedaj pojdi naravnost domov, jaz bom šel po drugi poti. Jutri zjutraj ob četrta na sedem bodi spet tu.« Jaz sem zaihtela in rekla: »Štefan, zakaj si ubil Kazimira?« Divje je odvrnil: »Predolgo je že lažil za teboj. Sedaj boš imela mir pred njim.« Jaz sem jecljaje ponovno vprašala: »Zakaj si ga ubil?« On je jezno zavpil: »O tem niti besede več! Ali hočeš, da tudi tebe ubijem?« ... V soboto zjutraj sem šla k smreki. Štefana nisem našla tam. Kazimira si nisem upala pogledati. Odhitela sem. Spotoma sem šla v cerkev in sem molila za njegov dušni mir. Potem sem šla v knjigarno po note za neko deklico, ki je imela za popoldne določeno uro.

»Ko sem šla iz knjigarne proti domu, sem srečala Štefana, ki me je počakal na koncu ulice, in zapovedal: »Tako pojdi k smreki, jaz bom po drugih ulicah prišel za teboj.« Spet sem ubogala, ker sem se bala, da me bo drugače ubil.«

»Ali bi mogli sprožiti samokres?« je vprašal Skanlon.

»Ne verjamem, nikdar nisem poskušala.«

»Poskusite, ali bi mogli napeti petelina!«

Pri teh besedah ji je ponudil samokres.

25

»Proti temu ugovarjam!« se je oglasil državni pravdnik.

Sodni zbor se je pridružil ugovoru.

Ko je Štefan vse to slišal, se mu je zdelo, da ga čuti varajo. Opazoval je porotnike in videl, kako pozorno so sledili Nininemu pripovedovanju. Srce mu je prevzel strah. Zamislil se je na mesto teh mož in je prišel do prepričanja, da bi tudi on verjel Nini, če je ne bi poznal.

Naslednjega dne so Nino začeli mučiti s križnimi vprašanji. Najprej jo je izpraševal državni pravdnik, potem Kelly. Oba sta se trudila, da bi dobila od nje protislovne izjave. Toda Nina je bila dobro pripravljena in je na vsa vprašanja spretno odgovorila.

Ljudem se je od časa do časa dozdevalo, da prisostvujejo gledališki predstavi, ki so jo igrali Nina, državni pravdnik, Skanlon, Kelly in sodni zbor.

Državni pravdnik: Vi ste se hoteli iznebiti Kazimira, da bi se mogli poročiti s Kmicicem. Da ali ne?

Skanlon: Gospod pravdnik, proti temu ugovarjam!

Sodni zbor: Pridružujemo se ugovoru!

Pravdnik: Ali ste ljubili Štefana Kmicica?

Nina: Da! In ga tudi sedaj ljubim.

Pravdnik: Kako? Tudi sedaj ga ljubite?

Nina: On je edini možki, ki sem ga resnično ljubila. In če ženska koga enkrat ljubi, ga ne neha ljubiti.

Novice

Nesreče

Hudi prometni nesreči. 14 letni ključavničarski vajenec Alojz Brišnik se je peljal na kolesu v Slovenjgradcu na postajo po blago. Na povratku od kolodvora mu je privozil nasproti osebni avtomobil. Ker je vozil fant po napačni strani, je zadel sprednji del avtomobila vajenca v glavo ter mu je zdrobil lobanjo in spodnjo čeljust. Brišnik je bil na mestu mrtev. — Karel Steyer iz Črnca v Apački kotlini si je nabavil novo motorno kolo in je hotel napraviti daljšo vožnjo po Slovenskih gorah. Na ovinku proti Radencem mu je na mokri in z gramozom posuti cesti spodrsnilo, padel je s kolesa s tako močjo, da si je prebil lobanjo. Nezvestnega so prepeljali v obupnem stanju v bolnišnico v Mursko Soboto.

Huda nesreča mizarskega mojstra. Mizarskemu mojstru Ferdinandu Korenu je odrekla ne daleč od Marenberga po strmi cesti zavora na kolesu. Pri padcu se je pobil na glavi in si je zlomil levo nogo. 32 letnega mizarja so oddali v mariborsko bolnišnico.

Podlegel poškodbi hrbtnice. V mariborski bolnišnici je umrl zadnje dni 29 letni pomožni delavec Lovrenc Cankar, ki je padel pred tedni na Pobrežju z drevesa in si je poškodoval hrbtnico. Cankar se je pustil na bolniški postelji poročiti.

Smrt posledica nesreče. V Tinju na Ponorju je pritisnilo izpodsekano drevo na tla 56 letnega posestnika Gregorja Špes. Na znotraj hudo poškodovanega so prepeljali v mariborsko bolnišnico, kjer je sredi minulega tedna umrl.

Nesreča ob koncu prepovedane vožnje po železnici. Ko je zapustil zadnji četrtak zvečer tovorni vlak glavni mariborski kolodvor in je vozil proti Košakom, so porabili trije moški počasno vožnjo vlaka, da

so poskakali ne daleč od predora na železniških pragi naloženi vagon, da bi se potegnili brez predpisanih dokumentov preko meje. Bili so trije brezposelni: Ivan Danko s Pobrežja pri Mariboru, Alfonz Lang in Ivan Klaneček, oba iz Maribora, ki so se srečno pripeljali v Špilje. Tam so odklopili en del vagonov in so jih porinili na drugi tir. Pri premikanju je zadel vagon, na katerem je bila pod pragi skrita imenovana trojica, v drugi vagon tako močno, da so se zloženi pragi zrušili in so pokopali pod seboj vse tri moške. Danku je stisnilo tako prsni koš, da je bil takoj mrtev. Alfonz Lang ima zlomljeno nogo in hude notranje poškodbe, le Klaneček je dobil manjše praske. Langa so prepeljali v bolnišnico v Lipnico, Klaneček pa je bil predan naši obmejni policiji. Po izpovedbi Klanečeka, so bili vsi trije namenjeni v Nemčijo, da bi dobili zaposlitev. Ker niso imeli za na pot denarja, so se skušali prethotapiti čez mejo.

Otrok utonil v jami. Petletni posestnikov sinko Franc Dajčman iz Zg. Jakobškega dola se je igral pri z vodo napolnjeni jami želarke Genovefe Lubežve s tem, da je lovil mlade žabice. Po nesreči je padel fantek v mlako in utonil.

Več ljudi za las ušlo smrti. Pri vedno bolj naraščajočem prometu ne mine skoraj teden, da bi se ne zgodila kaka večja ali manjša nesreča na nezavarovanih železniških prelazih. Od leta 1926 niso skoraj nikjer železniška križišča po deželi na ravnem opremljena z zapornicami. Radi tega se zgodi tam, kjer je blizu prelaza

Delavsko stanovsko zborovanje v soboto, 1. julija, ob 3. uri popoldne v dvorani Ljudske univerze (pri stolnici)

še kak oster ovinek, rada nesreča. Neka- tera križišča cest z železnico so prave pasti za avtomobile, na katerih se vedno ponavljajo velike nesreče. Treba se samo spomniti na grozno nesrečo pri Levcu v okolici Celja, ko je zadel vlak ob poln avtobus in je bilo toliko potnikov mrtvih. Pri Rogaški Slatini so kar tri take pasti druga za drugo in je že bilo več nesreč. Prav tako je pri Radencih zelo nevarno križišče. Za las je manjkalo, da se ni pripetila zadnje dni ravno na tem mestu ponovna nesreča. Proti večeru se je vračal s 15 potniki zasedeni avtobus iz Ljutome- ra proti Mariboru. Na omenjenem mestu, kjer ni pravega razgleda, je zavil avtobus proti železnici, ko je pripeljal večerni vlak nasproti. Šofer je opazil v zadnjem trenutku strašno nevarnost, je zaokrenil na stran in zaustavil vozilo tik ob tračnicah, ko je vlak že peljal mimo. Zaenkrat je ostalo samo pri prestanem strahu. Dan poprej se je peljal skoro ob istem času trgovec Alojz Fidler iz Gorenje Radgone s svojim osebnim avtomobilom, v katerem sta bila dva otroka, proti Radencem. Avto je zapeljal na tir, ko se je vlak že bližal. Trgovec je skušal doseči drugo stran, vendar je zadela lokomotiva ob zadnji del avtomobila in ga je tresčila proti hribu, kjer je obstal. Avtomobil je bil poškodovan, potniki so pa srečno ušli smrti. Železniška uprava bi morala najbolj prometna križišča zavarovati z zapornicami, da bi življenje onih, ki se vozijo z avtobusi in avtomobili, ne viselo radi napačne štednje na niti.

Prometna nesreča. Na Gomilskem je podrla neznana kolesarka triletnega posestniškega sina Danijela Brišnika. Otrok je padel tako nesrečno, da si je zlomil levo nogo in so ga oddali v celjsko bolnišnico.

Smrtna žrtev železniške nesreče. Pisali smo o železniški nesreči na prelazu v Medlogu pri Celju. Lokomotiva savinjskega večernega vlaka je na tem nevarnem mestu zalotila koleselj, na katerem sta se vo-

Pravdnik: Ali veste, da vas čaka smrt, če se dokaže, da ste morilka?

Skanlon: Ugovarjam!

Pravdnik Kellyju: Sedaj lahko vi izprašujete.

Kelly: Kje je bil Štefan, ko je streljal?

Nina: Za grmom.

Kelly: Za katerim.

Nina: Ne vem.

Kelly: Kako to, da ne veste?

Nina: Preveč sem bila razburjena in si nisem zapomnila.

Na taka in podobna vprašanja je morala Nina odgovarjati pol dneva. Nazadnje ji je iz nosa začela teči kri, nakar je začela jokati. Občinstvu se je smilila.

Skanlon je bil ves srečen.

»Jakob Grenhut,« je zaklical zapisnikar.

Mirovni sodnik je prišel iz ozadja in se ustavil pred zeleno mizo. Izpovedal je, da se dobro spominja vsega. Če je treba, priseže na to, da je videl Nino in Štefana, ko sta skupaj šla proti kraju umora.

»Ali ste ju res videli skupaj?« je komedijantsko vprašal Skanlon.

»Da, skupaj!«

Grenhut je med odgovarjanjem ves čas v tla zrl. Šele na koncu vsakega stavka je pogledal gor, kakor da bi hotel videti, kak vtis so napravile njegove besede.

»Katerega dne ste ju videli?« je spet vprašal odvetnik.

»V petek.«

»V petek?« se je licemersko začudil Skanlon.

»Ali ste prepričani o tem, da ne v soboto?«

»Prepričan.«

Nato ga je Kelly začel izpraševati. Stavil mu je križna vprašanja, toda zaman. Grenhut je dosledno trdil, da je videl oba obtoženca v petek.

»Ali niste po Skanlonovem priporočilu dobili sedanje službe?« ga je nazadnje jezno vprašal.

»Pač. Poleg drugih me je tudi gospod odvetnik priporočal!« je ravnodušno odvrnil sodnik.

»In ali vaš sin ni dobil šele pred kratkim službe v Skanlonovi pisarni?«

»Moj sin je končal pravo in...«

»Odgovorite na moje vprašanje,« ga je prekinil Kelly.

»Da!« je odvrnil Grenhut.

»To sem hotel vedeti!« je dodal Kelly.

S tem se je razprava za ta dan zaključila.

Zvečer je Kelly ogorčeno rekel Alojziji:

»Prepričan sem, da se je Grenhut zlagal. V soboto ju je bil videl skupaj, ne pa v petek. Toda kako naj to dokažem?«

Alojzija se je zamislila. Čez čas je spregovorila:

»Če bodo jutrišnje priče izpovedale, da so Štefana v petek videle pri Sv. Roku, bo s tem Grenhutova izjava ovržena. Ali porotniki ne bodo bolj verjeli več ljudem kakor enemu človeku?«

zgradili primerno zaklo- nišče. Prav za prav ga ni treba šele zgraditi, kajti palača ima tako zvano »utrdbo Nikola- ja V.«, ki so njeni zi- dovi najmanj tri metre, na nekaterih krajih pa celo pet metrov debeli. V veliki dvorani te utr- be je prostora za neko- liko sto ljudi. Ta čas hranijo v njej del cer- kvenega zaklada. Tehni- ki menijo, da bi se dal ta prostor samo z maj- hnimi spremembami za- varovati zoper zračne napade. Zadoščalo bi preurediti dohode in po- skrbeti za zračenje.

Uganka

Okrog leta 1880 je ne- ki londonski zdravnik za očesne bolezni operiral nekemu krojaču očesno mreno s tako velikim uspehom, da je pacient kmalu potem lahko mir-

zila Franc Kuder in posestnik Golavšek. Oba so prepeljali po nesreči v celjsko bolnišnico. Franc Kuder je radi prehudih poškodb umrl 22. junija, Golavšku pa se stanje zboljšuje.

Enajstletni posestnikov sin utonil v Savinji. Silvester Ročnik, 11 letni posestnikov sin na Ljubnem, se je podal popoldne kopat v Savinjo. Dečko je priletel pri skoku v vodo s sencem na skalo in si ga prebil. Radi hudega udarca na glavo je utonil. Ko sta mu pritekli na pomoč mlajši sestri, je bil že mrtev.

Dva nesrečna padca. Zobotehnik Slavko Šlander se je peljal na motorju čez most iz št. Pavla proti Gomilskemu. Na mostu se je pod motorjem dvignila mostnica in Šlandra je vrglo s kolesa. Pri padcu si je zlomil levo nogo nad kolonom. — Na Arcelinu pri Celju je padel z lipe osemletni sin zidarja Jožek Jošt in je dobil hude notranje poškodbe. Oba poškodovanca so oddali v celjsko bolnišnico.

Na jutranjem avtomobilskem sprehodu smrtno ponesrečil. Boris Jenko, ljubljanski športnik in sin primarija dr. Jenka, se je odpeljal 24. junija z avtomobilom iz Ljubljane na Bled, kjer je prebil večer v veseli družbi. V nedeljo krog druge ure zjutraj se je odpeljal s spremljevalko na kratek avtomobilski sprehod proti Bohinju. Pri obračanju avtomobila na stari cesti, kjer je 20 m visoka škarpa nad Savo, je vozilo zdrknilo v globino. Jenko je med padanjem avtomobila padel iz voza, udaril z glavo ob skalo in je bil na mestu mrtev. Avtomobil je zdrknil v vodo. Jankova spremljevalka, ki se je le malo opraskala, se je rešila iz voza in srečno priplavala na suho. Jankova nenadna smrt je za starši hudo zadela ljubljanski športni svet.

Vojaški šofer smrtno ponesrečil. V vasi Gorenja vas pri Trati na Kranjskem se je zgodila 21. junija prometna nesreča, katere smrtna žrtev je postal vojaški šofer Aleksander Dolničar, doma iz Blatne Brezovice pri Ljubljani. Dolničar se je vračal

Ne, četrť ure še lahko poležim!

Gospodje, ki se sami brijejo, lahko dalj časa spijol! Naravnost čudovito, kako hitro se človek obrije, če se je najprej namazal z NIVEO! Potem je namiljenje in britje vprašanje samo nekoliko minut, a obrijete se brez bolečin in poškodb na koži. Koža ne poka, ne peče in ne vleče!

z malim osebnim avtomobilom in je vozil s seboj tudi podnarednika Miloševića. Ko sta prispela z avtomobilom do kamnoloma v Gorenji vasi, jima je privozil nasproti tovorni avtomobil. Oba sta vozila pravilno na desni strani. Ker je cesta precej tesna, je Dolničar pritisnil na zavoro, da bi zmanjšal brzino. Nagel pritisk zavora je povzročil, da so na njegovem avtomobilu počile tri gume, zaradi česar je sunek vrgel vozilo proti bregu, od koder je odletelo preko ceste na levo in se prekuenilo na travniku. Milošević je še o pravem času skočil iz avtomobila, medtem ko Dolničar ni imel več časa za rešitev. Hudo ranjenega so potegnili izpod ruševin avtomobila. Dolničar

je še kazal znake življenja, toda preden je prišel na mesto nesreče poklicani zdravnik, je nesrečnik že umrl.

Smrt pod lokomotivo. Na železniški progi Ljubljana—Rakek se je zgodila smrtna nesreča. Ne daleč od postaje Goričica je zalotila lokomotiva jutranjega ekspresnega vlaka pomožnega železniškega delavca Jožefa Markoviča iz ptujske okolice na tiru pri delu. Stroj je poglaval Markoviča na stran in je obležal z razbito glavo na mestu mrtev.

POŽARI

V noči na 22. junij je že zopet zadela Dravsko polje huda požarna nesreča. Vzrok požara še sicer ni pojasnjen, vendar obstoja sum, da se je pojavil na Dravskem polju požigalec. Komaj so se podali ljudje iz Hajdoš, manjše vasi pri Slovenji vasi na Dravskem polju, k nočnemu počitku, že jih je prebudil mogočen plamen, kateri je plapolal visoko proti nebu. Preden so utegnili

Veliki mladinski tabor v nedeljo, 2. julija, dopoldne in popoldne na športnem igrišču kluba »Železničar«

no opravljal svoje delo. Zdravnik pa je opazil, da krojač ničesar več ne more razločevati, čim mu postavijo knjigo pred oči. Vsi londonski očesni zdravniki so se zbrali, da bi se pogovorili o tem nenavadnem primeru in ga pojasnili. Seveda se niso mogli zediniti in so objavili v listih kratko poročilo o njem. Nato se je javila krojačeva sestra in sporočila, da njen brat — sploh ne zna čitati...

Junaske pionirjeve hčerke

V bližini Melbourne v Avstraliji je nedavno prestopila svoje bregove »Reka konjske podkve« in preplavila ozemlje. Ko je prišla znova v svojo strugo, je bilo daleč naokrog vse balto in uničeno, le veliki kamni so ostali na su-

»To ni gotovo. Ali niste opazili nič nenavadnega na teh porotnikih?«

»Nič. Kvečjemu to, da so precej omejeni videti.«

»To je! Vsi so kmetje in mali trgovci, iz okolice. Meščana ni nobenega med njimi, dasi se je zločin zgodil na ozemlju mesta.«

»To je res čudno.«

»Sicer pa pustiva to in se raje lotiva dela. Najprej bova pisala odvetniku Miskasu. Pišite: »Dragi Karl! Pusti tistega Griskansa. Zdi se mi, da je zahrbtnen lažnik. Za obtoženčovo odsotnost itak imamo dovolj prič in če bodo hoteli porotniki verjeti, bodo tudi te priče zadostovale. Jutri se bo odigralo sodno, odločilno dejanje. Ko boš to pismo čital, bo že vse končano...«

Za hip se je še zamislil, nato pa dodal:

»Pripišite še tole: »Prosim, povej Lavri, da se najbrž ne bova videla na veselici. Zaradi velike zaposlenosti ne bom mogel od doma...«

»Veste,« je rekel čez čas, »Lavra je moja nevesta in če se ne bo naveličala čakanja, dokler spravim nekaj denarja skupaj, bo tudi moja žena.«

Alojzija je prebledela. Odvetnikove besede so jo hudo zadele. S težkim srcem si je skušala predstaviti, kaka mora biti ta Lavra. Zdelo se ji je, da mora biti lahkomišeln, sebična oseba, ki Kellyja niti ni vredna.

18.

Naslednjega dne so nastopile priče, ki jih je bil Kelly prijavil za dokaz Štefanove odsotnosti.

Gostilničar, ki je pri njem Štefan služil, je povedal, da je obtoženec ves usodni petek prebil v gostilni. On sam sicer ni bil ves dan navzoč, a ve, da je Štefan moral biti tam, ker Gasparja, ki je na pol bebec, ni mogel pustiti samega.

Nato so Gasparja začeli zasliševati. Ta je povedal, da je Štefan med dnevom dva trikrat šel iz točilnice. Enkrat je precej dolgo izostal.

Prodajalka v papirni trgovini poleg gostilne je izjavila, da je Štefan popoldne ob pol štirih bil v trgovini in je kupil časopis.

Voznik sosedne pivovarne je Štefana videl v petek zjutraj in popoldne ob štirih.

Štefanova gospodinja je izpovedala, da je fant kakor običajno točno prišel k obedu, po obedu pa se je dalje časa zadržal v svoji sobi.

Druge priče so izpovedale, da so ga zvečer videle pri žrebanju. Peter je izjavil, da sta po žrebanju popivala.

Štefanova mati je povedala, da je sin precej zgodaj prišel domov. Pozneje je odšel, a se je spet kmalu vrnil. Pogovarjala sta se, nato legla.

Vrsta prič je bila s tem izčrpana.

»Štefan Kmicic!« se je oglasil zapisnikar.

Naposled je napočil trenutek, ki ga je Štefan že ves čas nestrno pričakoval. Tako naglo je vstal, da je prevrnil stol za seboj. Naposled bo tudi on govoril in prepričal svet o svoji nedolžnosti. Vse je zrl nanj. Samo Nina je povešala oči.

kaj podvzeti, je že zajel ogenj in vpepelil hišo in stanovanjsko poslopje posestnika Antona Zupanič. Plamen je že preskočil na poslopja sosed Franca Kranjca in jih je uničil. Iz treh krajev pribreželi gasilci so storili vse, da so nesrečo zajezili. S poslopji vred je zgorelo letošnje seno in dve svinji. Skupna škoda znaša 60.000 din, zavarovalnina je neznatna.

Na Spodnji Hajdini pri Ptujju je zgorelo posestniku Mihaelu Ogrinc 20.000 din vredno gospodarsko poslopje.

V Zgornjih Žerjavcih je udar strele zanetil požar, ki je vpepelil Rokavčev domaćijo.

Pri Sv. Ani v Slov. goricah je pogorelo poslopje posestniku Alojziju Domanjko.

Razne novice

Posrečeni prvi potniški polet iz Amerike na Francosko. Dne 20. junija je bil srečno zaključen prvi redni potniški polet med Združenimi ameriškim državam ter Francijo v velikem vodnem letalu »Atlantic Clipper«. Polet iz Port Washingtona v Ameriki do Marseja v južni Franciji (ker ni še dovoljena letalom pot čez Španijo, nastane ovinek 600 km) je bil dolg 7000 km in prevožen v 29 urah in 49 minutah. V letalu je bilo pri prvem poletu 18 mož posadke pod poveljstvom kapitana Culberstona in 18 opazovalcev, med temi 12 časnika z eno žensko, 4 radijski poročevalci in 2 zastopnika letalske družbe. Reden zračni promet med Ameriko in Francijo je bil vzpostavljen 24. junija. Prevoznina stane v našem denarju 13.000 din. Omenjeno progo bodo priključili nadaljnji zvezi iz Amerike čez Azijo v Evropo. Tako se bo možno v nekaj dneh z redno letalsko zvezo peljati okoli zemlje. Od Njujorka bi šla proga proti zahodu najprej do San Francisca, od tam čez Tihi ocean v Hongkong na Kitajskem, nato pa preko Saigona, Kalkute, Beyrutha spet nazaj v Marsej na Francosko.

Društva! Za tombolo kolesa, motorji najceneje pri šket, Vransko!

Najprej je odgovarjal na Kellyjeva vprašanja, ki mu je hotel olajšati pripovedovanje. Štefan se ni dolgo oziral na zagovornikova vprašanja. Po svoje je hotel povedati vso zgodbo.

Povedal je, kako je ljubil Nino in si na vse načine prizadeval, da bi jo čimprej mogel poročiti. Zanimal je, da bi se bil sprl s Kazimirom. Rada se sicer nista imela ter sta se tuintam sporekla, toda sovraštva ni bilo med njima. Povedal je, da je zaradi Nine celo svoje delo zanemarjal. Opisal je, kako je iskal tako zaposlitev, da bi se čimprej osamosvojil. Natančno je pripovedoval o tem, kaj je delal usodnega dne. Zjutraj je odprl točilnico in v njej delal ves dan, izvzemši običajne ure počitka. Zvečer se je odpeljal v Pikerton. Šel k Nini. Njena mati mu je povedala, da je hči s Kazimirom odšla. Potem je odšel k svoji materi. Pozneje je bil v gostilni in je tam prisostvoval žrebanju za uro. Nato sta s Petrom popivala. Iz gostilne je šel domov. Z materjo sta se nekaj časa pogovarjala, potem je legel spat in je trdno spal, dokler ga zjutraj ni prebudil Ninin glas.

Medtem ko je Štefan govoril, se je začelo mrčiti in v sodni dvorani so prižgali plinske luči. Od zunaj je dež bil po oknih. Štefan se je pomirjen vrnil v celico. Prepričan je bil, da bodo morali porotniki v polni meri upoštevati njegovo izpoved. Mati, Alojzija in Kelly so delili njegovo prepričanje.

Naslednjega jutra so Štefana postavili v ogenj

Krščanska ženska zveza za Maribor in okolico priredi 8. in 9. julija romanje v Slov. Lurđ — Rajhenburg. Odhod bo v soboto ob 9.15 z glavnega kolodvora. Ob 8 bo v stolni in mestni župni cerkvi sv. maša. Vsem udeležencem, kateri so vplačali pri prijavi samo 5 din, javljamo, da si morajo na vstopni postaji kupiti vozno karto do Rajhenburga in rumeno izkaznico K-13, ker brez te ne velja polovična vožnja. Kdor se želi romanja še udeležiti, se naj prijavi vsaj do 1. julija pri g. predsednici Bauman Katarini, Tržaška 1. Marijini častilci, pohitite, dokler je še čas! — Odhbor.

Banovinska kmetijska šola Sv. Jurij ob j. z. prične 15. septembra novo šolsko leto, ki bo trajalo 11 in pol meseca, končalo torej 31. avgusta 1940. Lastnoročno pisane prošnje za sprejem je do 1. avgusta vposlati upravi šole. Prošnji, opremljeni z 10 din banovinskim kolkom, je priložiti: krstni list, domovnico, нравstveno in zadnje šolsko spričevalo ter obvezo staršev, z banovinskim kolkom za 4 din, da bodo krili stroške šolanja, v kolikor na nje odpadejo, ter izjavo, da bo njihov sin ostal pozneje na domači kmetiji, v nasprotnem primeru pa, da povrnejo zavodu prejeto podporo iz javnih sredstev. Oni, ki žele banovinsko podporo, naj prilože uradno potrdilo davčne uprave o višini davkov in velikosti posestva. V prošnji je tudi navesti točen naslov in zadnjo pošto. — Prošilci morajo biti telesno in duševno zdravi, dovolj razviti, najmanj 16 in največ 25 let stari, ki so z dobrim uspehom dovršili osnovno šolo. V svoji prošnji se morajo zavezati, da bodo natančno izpolnjevali svoje dolžnosti in se podredili zavodnim predpisom. — Vsi gojenci stanujejo v zavodu, kjer imajo vso oskrbo. Oskrbovalnina znaša 100 do 300 din mesečno po premoženjskih razmerah prosilca. K celotni oskrbnini 300 din prispeva kr. banska uprava za vsakega gojenca primeren znesek, odmerjen po gospodarskem stanju staršev. Pa tudi okrajni kmetijski odbori dovoljujejo revnejšim prosilcem podpore. — Sprejeti bodo v prvi vrsti kmetijski sinovi, za katere se predvideva, da bodo ostali na kmetijah kot bodoči gospodarji.

Ali si že obnovil naročnino?

križnih vprašanj. Najprej ga je izpraševal državni pravdnik. Spet in spet je hotel slišati isto, kar je Štefan že povedal in je pri tem spravil obtoženca v protislovja. Štefana je to postopanje razburilo in je od časa do časa jezno pripomnil: 'To sem že povedal.' Pravdnik ga je vsakokrat mrko zavrnil: 'To vas nič ne briga, kaj ste že povedali. Kar zahtevam, to morate storiti.'

Za pravdnikom je Škanlon prišel na vrsto. Kar je ta storil, ni bilo izpraševanje, marveč najhujše trpinčenje. Štefan si ga je še dolgo potem predstavljaj kot v človeško podobo skritega hudiča, ki ga je s satansko naslado mučil. Nešteto vprašanj mu je postavil. Kaj misli s tem, da je v petek ves dan delal? Ali ni šel k obedu? Ali med dnevom ni bil na stanovanju? Zakaj? Da bi spal? Ali v petek popoldne ni bil dalje časa odsoten? Ali se ni peljal v Pikerton? Ali ni bil že v petek zjutraj v mestu, da bi pripravil vse potrebno za Kazimirov umor? Ali ni sledil Nini in Kazimiru? Ali ni ustrelil Kazimira in se potem vrnil v gostilno, da bi s tem dokazal, da ni bil udeležen pri umoru in bi mogel vse zvrniti na to ubogo, zapuščeno deklico? In ali zvečer ni šel h Kazimiru, da bi mu prerezal vrat? In ali potem ni šel v gostilno z namenom, da bi ga tam videli in zanj pričali.

(Dalje sledi)

DARUJTE ZA PROSVETNI DOM NA PREVALJAH V BLAGU ALI DENARJU!

Kmečka zveza je preselila svojo glavno pisarno v Ljubljani na Tyrševo (Dunajsko) cesta 38, to je v pritličje zgradbe Zadrúžne zveze, blizu kolodvora. Telefon je dosedanji: štev. 49-76.

Sanatorij v Mariboru, Tyrševa 19, prej Gosposka, telefon 23-58, je najmoderneje urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda 120 din, II. razreda 80 din. Vodja, specialist za kirurgijo dr. Černič. 964

Obžalovanja vredni slučaji

Pojasnen vlom. Dne 21. junija je bilo v Ljubljani vlomljeno v Tavčarjevi ulici v prodajalne prostore tvrdke »Englebert guma«. Odnešena je bila ročna blagajna s 17.000 din gotovine. Mariborska policija je prišla 30 letnega krojaškega pomočnika Franca Karlovškega, rodom iz Trbovelj, ki je poklicen tat ter vlomilec. Njegov pajdaš je 18 letni avtomehanik Dragotin Sipov iz Okučan v Slavoniji. Prijeta sta veliki vlom pri omenjeni tvrdki priznala in so ju predali ljubljanski policiji.

Delavec kradel gospodarju in tovarnarju bučno olje. Ivan Hochmüller, lastnik tovarne za izdelovanje bučnega olja v Mariboru v Taborski ulici, je opazil, da mu izginja olje iz tovarne. Opazovanje poplavočega in pri njem zaposlenega delavca Furmana je ugotovilo, da je ravno ta tat. Ko so Furmana še zasačili pri tatvini, so tudi dognali, da je prihajal v noči v tovarno s ponarejenimi ključi ter odnašal z oljem napolnjene posode. Po tovarnarjevi ugotovitvi ga je okradel Furman v teku dveh let za 6000 din. Ukradeno bučno olje je prodajal gostilničarjem po 10 din liter. Nepošteni delavec je bil po zaslišanju na policiji predan sodišču.

Požigalca prišla policija. Radi požiga je zasledovalo sodišče Jožefa Vajsa iz Stoperc pri Rogatcu. Te dni je bil imenovan aretiran v Mariboru in je priznal, da je požgal v noči na 11. marec v Stopercih imetje svojim sorodnikom iz maščevanja, ker so več podedovali kakor on. Po zločinu se je potepal nekaj časa okrog, dokler ni dobil zaposlitve v Mariboru.

hem. Sestre Mollie, Elizabetha in Nellie Milte, katerih oče ima posestvo ob reki, so se spravile na delo, da napravijo nekaj reda. Dekleta pa so doživela neprijetno presenečenje. Vseposod so se plazile izpod kamnov kače in silele vanje. Sestre pa niso zaman pionirjeve hčerke. Pogumno so pobirale kamne in jih začele metati v kače. Ko so po opravljenem delu prešle rezultat nenavadnega »lova«, so ugotovile, da so pokončale 304 kače!

Kratek postopek

V nekem laboratoriju so napravili poskus, koliko časa preteče od striženja ovce do izgotovitve nega sukna. To postopanje je mogoče opraviti v 130 minutah ali dveh dobrih urah.